

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.061/2024/5.

A felperes: Felperes1

(cím2)

A felperes képviselője: dr. Böcs Annamária ügyvéd

(cím7)

Az alperes: Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője: Simor Ügyvédi Iroda

(cím8)

A per tárgya: Munkabér megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 71.M.70.113/2023/32.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 34.

Ítélet

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg 180.000 (egyszáznyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget a felperesnek.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illetékbevételei számla” megnevezésű 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 124.586 (egyszázhuszonnégyezer-ötszázszáznyolcvanhat) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A másodfokú eljárásban irányadó tényállás szerint a peres felek között 2020. július 1. napjától kezdődően több határozott időre létesített munkaviszony jött létre. A felek legutóbb 2022. július 1-jén kötöttek munkaszerződést, amely alapján az alperes 2022. július 1. és 2023. június 30. között felperest, az Club1 NBI bajnokságban női kézilabda felnőtt csapat hivatásos játékosaként foglalkoztatta. A felperes havi alaphére bruttó 232.000 forint volt, egyéb kiegészítő jövedelme bruttó 1.831.000 forint, így havi bruttó távolléti díja 2.063.000 forint volt. A munkaszerződés 40. pontja szerint emellett minden megnyert bajnoki mérkőzés alapján nettó 250 euró további díjazás illeti meg a felperest. A felperes a munkaszerződés alapján 2023. május 31-ig járó munkabérét megkapta, 2023. június havi munkabéréből nettó 158.855 forintot fizetett meg részére az alperes.

[2] A felperes magyarul nem beszél, a munkaviszony alatt munkatársaival, a munkáltató képviselőivel angol nyelven kommunikált.

[3] A felperes a munkaszerződés 9.a. pontja alapján kötelezettséget vállalt arra, hogy teljesíti a munkáltató szakmai vezetésének a sporttevékenységgel összefüggő utasításait. A munkaszerződés 22. pontja szerint a munkáltató a munkavállaló bérét a hatályos szabályzatának megsértése esetén a szabályzatokban foglalt mértékben csökkentheti. A szabályzatokat, így pl.: fegyelmi szabályzatot az alperes a felperes részére nem adta át, a szabályzatokat angol nyelven nem függesztette ki, olyan helyen, ahol a munkavállalók ahhoz hozzáférhettek. Az alperes nem állt kollektív szerződés hatálya alatt.

[4] Az alperes nem adott hozzájárulást semmilyen jogcímen a munkabéréből való levonáshoz az alperes részére.

[5] A felperes 2022/2023. évi bajnoki szezonban minden bajnoki mérkőzésen játszott, melyből 10 mérkőzést megnyert a csapat. A szezonban 2023. május 26-án játszotta utolsó mérkőzését a kézilabda csapat, 2023. június 1. és 15 között felperes részére alperes 11 nap szabadságot adott ki. A felperes 2023. június 1-én hazautazott Ország1ba. Az alperes 2023. június 19. és 23. között kézilabda nyári táborát szervezett. 2023. június 14-én e-mailben és június 15-én pénteken WhatsApp üzenetekben is felszólította a felperest, hogy 2023. június 19-én 8.30 és 9 óra között jelenjen meg Helység1on a Csarnok1ban, mert munkájára a nyári táborban igényt tart. A felperes 2023. június 19-30 között keresőképes volt munkavégzésre nem jelent meg távolmaradása okaként orvosi vizsgálatok elvégzésére hivatkozott.

[6] Az alperes 2023. június 22-én a felperest értesítette, hogy a munkaszerződésbe ütköző sportolóhoz és az Club1-hoz méltatlan magatartás tanúsítása miatt vele szemben fegyelmi eljárás indult, amelyben 2023. június 23-án 8 órakor a fegyelmi tárgyalásra kerül sor. A felperes a fegyelmi tárgyaláson nem jelent meg. Az alperes fegyelmi bizottsága 2023. június 23-án meghozott fegyelmi határozattal a felperest, egy havi bruttó személyi alapbér és 575.000 forint bruttó kiegészítő egyéb jövedelem pénzbüntetéssel sújtotta. Megállapította, hogy a felperes két fegyelmi vétséget követett el, mivel 2023. június 19-én nem jelent meg a munkahelyén, és annak ellenére, hogy azt állította sérült, egészségügyi dokumentációját nem bocsátotta a munkáltató rendelkezésére, ezzel a munkaszerződés 9.1. pontját is megszegte.

[7] A felperes módosított keresetében kötelezni kérte az alperest 2023. június 1. és 30. között elmaradt nettó 1.551.775 forint munkabér, nettó 2.500 euró bonusz, ezen összegek után 2023. július 11. napjától számított késedelmi kamat, és perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíjra a jogi képviselővel kötött megállapodás alapján tartott igényt. A felperes álláspontja szerint a munkabér elvonást elrendelő büntető fegyelmi határozat semmis, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. tv. (a továbbiakban: Mt.) 161. §-ába és 51. §-ába ütközik, mert sem a munkaszerződésben írásban, sem szóban a felek nem állapodtak meg abban, hogy a munkáltató hátrányos jogkövetkezményt alkalmazhat. A fegyelmi szabályzatról tájékoztatást nem kapott.

[8] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Az ügyvédi munkadíjat a jogi képviselővel kötött megállapodás alapján határozta meg. Az alperes álláspontja szerint a felperest a munkaszerződés alapján 2023. június 30-ig munkavégzési kötelezettség terhelte. A munkaszerződés 9.a. pontja alapján a munkáltatói utasítás alapján a nyári gyermektáborban való részvétel is kötelezettsége volt felperesnek. Az alperes álláspontja szerint a munkaszerződés 22. pontja lehetővé tette a felperessel szemben fegyelmi eljárás lefolytatását, és fegyelmi büntetésként a munkabér levonását, a felperes a munkaszerződés aláírásával ehhez hozzájárult. A munkaszerződés 9.f. pontjában felperes vállalta, hogy az alperes szabályzatait így a fegyelmi szabályzatban foglaltakat is betartja. A felperes a fegyelmi szabályzatot ismerte, mert azt alperes a játékosok számára hozzáférhetővé tette magyar nyelven. A kifüggesztéssel és mivel felperes több szezonban az alperes munkavállalója volt, a fegyelmi szabályzatban foglaltakkal felperesnek tisztában kellett lennie. A fegyelmi eljárás megindításáról időben tájékoztatta, felperes döntése szerint azon nem vett részt. A szerződés több pontját megszegte, a munka szerződés felhatalmazása alapján jogszerűen szabta ki alperes a fegyelmi tanácsa a fegyelmi büntetést.

[9] Az alperes állította, hogy a felperesre kiszabott munkabérelvonás és lakbérlevonás a felperest 2024. június hónapra a munkavégzés alapján megillető munkabér összegét figyelembevéve az alperesnek nincs tartozása a felperes felé. A felperest a munkaszerződés 40. pontja szerinti bónusz sem illette meg, mert annak kifizetésére vonatkozó, munkaszerződés szerinti feltételek nem teljesültek. A peres felek a felperest megillető távolléti díj összegét egyezően határozták meg.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek nettó 703.473 forint és nettó 2.500 euró elmaradt munkabért, ezen összegek után 2023. július 11. napjától törvényes mértékű kamatot, valamint 312.800 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az 672.084 forint perköltséget az alperesnek, továbbá kötelezte 101.930 forint feljegyzett illeték és 104.088 forint állam által előlegezett költség megfizetésére. Az alperest 86.830 forint feljegyzett illeték és 88.669 forint állam által előlegezett költség megfizetésére kötelezte.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletét az Mt. 6. § (2) bekezdése, a 42. § (2) bekezdése, 52. § (1) b) pontja, az 56. § (1) és (2) bekezdései, a 147. § (1) bekezdése alkalmazásával hozta meg.

[12] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek nem álltak kollektív szerződés hatálya alatt, ezért a hátrányos jogkövetkezmények alkalmazásával kapcsolatban a munkaszerződésben állapodhattak meg. A munkaszerződés 9.f. pontja egy általános munkavállalói kötelezettséget rögzít, amely a szabályzatok betartására vonatkozik. Ez nem tekinthető úgy, hogy az alperes tájékoztatta a felperest, hogy az alperesnél fegyelmi szabályzat van hatályban, amelynek betartására a felperes köteles. Az alperes nem bocsátotta a fegyelmi szabályzatot angol nyelven a felperes rendelkezésére. A fegyelmi szabályzat megismerésére, átadására a munkaszerződés egyetlen pontban sem utal, és az a munkaszerződésnek sem volt melléklete.

[13] A felek között létrejött munkaszerződés 22. pontja a „hátrányos jogkövetkezmények” kifejezést alkalmazza, azonban az Mt. 56. §-ára utalást nem tartalmazza. A felek nem jelölték meg a kötelezettségszegést megvalósító magatartásokat, a kiszabható büntetéseket és azt sem rögzítették, hogy az alperesnél fegyelmi szabályzat van hatályban.

[14] Az elsőfokú bíróság a felperes elmaradt munkabérigénye tekintetében azt állapította meg, hogy a felek között határozott idejű munkaviszony állt fenn 2023. június 30-ig. A felperes 2023. június 1. és 30. között is köteles volt az alperes utasításai szerint munkát végezni, alperes pedig köteles volt erre az időszakra a felperesnek munkabért fizetni. A felperes 2023. június 1. és 15. között szabadságát töltötte, nem volt munkavégzési kötelezettsége, azonban 2023. június 16. és 30. között az Mt. 42. § (2) a) pontja alapján munkavégzési és az Mt. 52. § (1) b) pontja rendelkezésre állási kötelezettség terhelte. 2023. június 16. napján az alperes nem foglalkoztatta a felperest, de 2023. június 19-től munkavégzést rendelt el, foglalkoztatási kötelezettségének eleget tett, azonban a felperes munkavégzési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a felperest 2023. június 19-30. közötti időszakban munkabér nem illeti meg. A felperes munkabérigényét nettó összegben jelölte meg, az elsőfokú bíróság ehhez igazodva szintén így számította ki az elmaradt munkabér összegét.

[15] Az alperes törvényes határidőben fellebbezést nyújtott be, fellebbezési kérelmében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte azzal, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek nettó 236.148 forintot munkaviszonyból fennálló tartozás címén. Annak megállapítását is kérte, hogy alperes teljesítési kifogása jogszerű, az alperes részéről teljesítendő lakbérfizetési kötelezettség és fegyelmi büntetés címén. Az összecszerűség tekintetében kérelmét akként vezette le, hogy az alperes által felperessel szemben lakbér jogcímén fennálló 750.325 forint, valamint „fegyelmi büntetés” jogcímén fennálló 807.000 forint fizetési kötelezettséget össze kell számítani a 703.473 forint, valamint a 2.500 euró elmaradt munkabér összegével. Az alperes másodlagos kérelme a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult és megfogalmazása szerint az elsőfokú bíróság kötelezését kérte a „fellebbezésben megfogalmazottak megalapozott kivizsgálására”. Az alperes továbbá kötelezni kérte a felperest az elsőfokú eljárásban előterjesztett perköltség, valamint a fellebbezés szerkesztésével felmerült bruttó 222.250 forint (5 munkaóra) összegű perköltség megfizetésére.

[16] Az alperes tárgyalás megtartását kérte.

[17] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az anyagi és eljárásjogi szabályokat megsértette, a megállapított tényállásból okszerűtlen következtetést vont le, lényeges körülményeket, bizonyítékokat nem vett figyelembe. Az alperes álláspontja szerint helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek 2023. június 16. és 30. közötti időszakra munkabér munkavégzés hiányában nem jár. Ugyanakkor megalapozatlanul állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes lakbér jogcímén, valamint „fegyelmi büntetés” jogcímén fennálló, a pert megelőzően már beszámított követelése nem érvényesíthető felperessel szemben.

[18] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete annak ellenére nem tért ki az alperes lakbérkövetelésére, hogy a munkaszerződés és az alperes nyilatkozatai ezt tartalmazzák, és a felperes személyesen a tárgyaláson ezt nem vitatta. A felperes nyilatkozata ellentmond a tényeknek, mivel a perben becsatolt bérdokumentációból kitűnik, hogy nem került levonásra a lakbérösszeg felperes munkabéréből.

[19] Az alperes szerint a lakbérkövetelés érvényesítésének hiányával az elsőfokú bíróság megsértette az ellenkérelem előterjesztésére vonatkozó Pp. 199. § (2) bekezdés, az ellenkérelem változtatás előterjesztésére vonatkozó Pp. 202. § (2) bekezdés, valamint a beszámításra vonatkozó Pp. 209. § rendelkezéseit. Az adós ebben a helyzetben csak hivatkozni tud a korábban történt beszámításra teljesítési kifogás formájában. Az adós ezt a védekezést ellenkérelmében terjesztheti elő, amit alperes a perben meg is tett. Az alperes 2024. január 12. napján kelt ellenkérelmében a lakbér jogcímén fennálló beszámított követelése vonatkozásában elő is terjesztette ezt a védekezését, majd ellenkérelmét a védekezés tekintetében még a perfelvételi szakban kiegészítette a fegyelmi büntetés jogcímén fennálló korábban beszámított követelése tekintetében.

[20] Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte, hogy az alperes lakbér jogcímén fennálló követelését kizárólag beszámítást tartalmazó iratként terjeszthette volna elő és azzal elkészt. A beszámítás az ellenkérelem beadása előtt megtörtént, ezért arra helyesen hivatkozott az alperes ellenkérelmében. Amennyiben az elsőfokú bíróság a jogszabályokkal ellentétben, vagy azt másként értelmezve beszámítást tartott volna helyesnek, úgy a pervezetés körében fel kellett volna hívnia alperest, hogy az ellenkérelemben, valamint annak módosításában előterjesztett követeléseit kizárólag beszámítást tartalmazó irat formájában terjesztheti elő.

[21] Az alperes a korábban közölt beszámítás alapjául szolgáló követelésére kizárólag ellenkérelmében hivatkozott. Beszámítást tartalmazó irat formájában kizárólag akkor terjeszthette volna elő, ha azt először a perben közli. Az alperes lakbér jogcímén fennálló követelésének jogalapja a munkaszerződés 19. pontja – amely szerint a munkavállaló bruttó munkabére tartalmazza a lakhatásra szolgáló 150.065 forint bérleti díjat és rezsiköltséget. Azt a felperesnek meg kellett fizetnie lakhatása ellenértékéért, az levonásra került a bruttó munkabérből, tehát a beszámítás minden hónapban automatikus volt. Ezt a lakbérfizetési rendet a munkaszerződés aláírásával a felperes elfogadta.

[22] Az elsőfokú bíróság 27/II. sorszámú végzésében rögzítette, hogy a bizonyítási eljárás eredményeként megállapítható, hogy a 750.325 forint, azaz öt havi bérleti díj összegével felperes tartozik az alperesnek, csak a beszámítást tartalmazó irat elkészt.

[23] Mindezek alapján az alperes szerint nem kellett beszámítást tartalmazó iratot előterjesztenie, azonban a perben igazolást nyert a felperes lakbérfizetési kötelezettségének jogalapja és összegszerűsége is, azaz a felperes öt havi bérleti díjjal tartozik alperesnek.

[24] Az alperes szerint megalapozatlan az elsőfokú bíróság döntése a fegyelmi büntetés címén kiszabott pénzbüntetés kapcsán is. Az alperes felperessel szemben az igazolatlan távolmaradására figyelemmel fegyelmi eljárást folytatott le, és egy havi bruttó személyi alapbér és 575.000 forint bruttó kiegészítő egyéb jövedelem pénzbüntetéssel sújtotta, melynek összege összesen 807.000 forint volt.

[25] Az alperes arra hivatkozott, hogy az Mt. 56. § (1)-(5) bekezdésében foglaltakat maradéktalanul betartotta. Az alperes szerint sem az Mt. rendelkezéséből, sem a felek korábbi gyakorlatából nem vezethető le az, hogy a munkaszerződésnek kellett tartalmaznia, hogy a felek hátrányos jogkövetkezmények alkalmazásában megállapodtak, és annak szabályait rögzítenie kellett a munkaszerződésben, vagy konkrétan megnevesített csatolmányként kellett volna fegyelmi szabályzatra utalnia a munkaszerződésnek.

[26] A munkaszerződés 22. pontja rögzítette, hogy a felperes bérét az alperes hatályos szabályzatainak megsértése esetén, a szabályzatokban foglalt mértékben csökkentheti. A szerződés ezen pontjáról a felek az aláírást megelőzően hosszasan egyeztettek, az erre vonatkozó írásos anyagot A/8. alatt az alperes csatolta. A felperes tudott a hátrányos jogkövetkezmény alkalmazásának lehetőségéről, mivel ő maga akarta ügynökén keresztül kivenni ezt a pontot a szerződésből. A korábbi években is volt ugyanilyen fizetésből való levonása, tehát nemcsak a szerződés szövege, hanem a gyakorlat szerint is tudomással bírt a munkaviszony ezen tartalmáról.

[27] Az alperes szerint érthetetlen az elsőfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint a felperes nem kapta meg a szabályzatot és az nem volt kifüggesztve az alperesnél. A munkaszerződés rögzíti a szabályzat „megkapását”, a kifüggesztést az A/4. számon csatolt melléklettel és két tanú vallomásával is igazolta az alperes. tanúl tanú vallomására tévesen alapította ítéletét az elsőfokú bíróság, mivel az minden más bizonyítékkal ellentétes volt. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperesnek az együttműködési kötelezettségére figyelemmel angol nyelven kellett a felperes részére a fegyelmi szabályzatot rendelkezésére bocsátania.

[28] Az alperes szerint kétséget kizáróan megállapítható a peranyagból, hogy a „munkabér csökkentés” lehetőségében a felek megállapodtak, felperes arról nyilvánvalóan tudomással bírt.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és az alperes első- és másodfokú perköltség viselésére kötelezését kérte.

[30] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletét az anyagi jogi és eljárásjogi szabályok megtartásával hozta meg. A felperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes fellebbezése a Pp. 371. § (1) b) pontjába ütközik, mivel nem tartalmaz határozott kérelmet arra vonatkozóan, hogy az alperes az elsőfokú ítéletének megváltoztatását mennyiben kívánja. A felperes szerint az alperes lényegében kereseti kérelmet terjeszt elő fellebbezési kérelem helyett, ezért a fellebbezés alapján az elsőfokú ítélet felülbírálatára alkalmatlan, mivel nem derül ki, hogy a másodfokú bíróságtól pontosan milyen döntést vár az alperes. Az alperes kéri az elsőfokú ítélet megváltoztatását azonban arra nem tér ki, hogy mennyiben.

[31] Az alperes nem beszámítás megengedhetőségét kérte a másodfokú bíróságtól, hanem kereseti kérelmet terjesztett elő, amire a Pp. 204. § (1) bekezdése alapján nincs módja, ezt legkésőbb az írásbeli ellenkérelem benyújtásáig tehette meg, a másodfokú eljárásban a beszámítás vitatására nincs lehetőség.

[32] A felperes hivatkozott arra, hogy az alperes ellenkérelmét 2024. január 12. napján nyújtotta be, viszontkeresetet, beszámítást tartalmazó iratot nem nyújtott be. Az elsőfokú bíróság a 27/II. számú végzésében beszámítást tartalmazó iratot – a felperes szerint megalapozottan visszautasította –, az alperes végzés elleni fellebbezés jogával törvényes határidőn belül nem élt.

[33] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak anyagi pervezetési kötelezettsége – a fellebbezésben foglaltaktól eltérően – a beszámítással kapcsolatos igényérvényesítés vonatkozásában nem volt.

[34] A felperes arra az esetre, ha a másodfokú bíróság az alperes által előterjesztett beszámítással kapcsolatosan előadottakat érdemben vizsgálná, fenntartotta, hogy az ellenkövetelés a másodfokú eljárásban nem terjeszthető elő, és az jogalappal sem bír. A felperes az elsőfokú eljárásban egyértelműen akként nyilatkozott, hogy korábban ez a díj már levonásra került a munkabéréből.

[35] A felperes szerint fegyelmi eljárás eredményeként alkalmazott munkabérből való levonás tekintetében az elsőfokú bíróság által kifejtettek teljeskörűen megalapozottak.

[36] A másodfokú perköltség tekintetében fellebbezési ellenkérelmében és a fellebbezési tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy 9 munkaóra figyelembevételével kéri a korábban becsatolt megbízási szerződés kivonata alapján 180.000 forint összegben az alperes kötelezését.

[37] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[38] A másodfokú bíróság az alperes kérelmére a Pp. 376. § (1) a) pontja alapján a fellebbezést tárgyaláson bírálta el. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és a 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel, az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével helyesen állapította meg, a kereseti kérelemről az Mt. 6. § (2) bekezdésében, az Mt. 56. § (1) és (2) bekezdéseiben és az Mt. 161. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott döntést hozott.

[39] A másodfokú bíróság a fentiekre tekintettel érdemben vizsgálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, a bizonyítékok értékelésével maradéktalanul egyetértett, az elsőfokú ítéletben foglaltakat megismételni nem kívánja.

[40] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel elsőként kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság 27-II. sorszámú fellebbezéssel nem támadott, 2024. június 30. napján jogerőre emelkedett végzésében az alperes 25. sorszám alatti, beszámítást tartalmazó iratát visszautasította, amely beszámítás a felperes lakbértartozására vonatkozott.

[41] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy az alperes a felperes lakbértartozására vonatkozó beszámítást tartalmazó iratát a Pp. 209. § (1) bekezdése értelmében a kereset közlésétől számított negyvenöt napon belül terjeszthette elő, amely határidő 2024. január 25. napján letelt. Az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 199. § (2) bekezdését, és az ellenkérelem változtatás előterjesztésére vonatkozó Pp. 202. § (2) bekezdését sem, mert a felperes az alperes munkabérből eszközölt levonásait a kereseti kérelmében vitatta.

[42] A felperes a 2023. június havi munkabérével szembeni lakbértartozására vonatkozó beszámítást nem ismerte el, a kereseti kérelme a teljes 2023. június havi munkabérére és a 2500 euro bónusz juttatásra terjedt ki. A másodfokú bíróság megállapította, hogy alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes lakbértartozása a perindítást megelőzően beszámításra került, és ezért nem terjeszthette elő az ellenkérelem benyújtásával egyidejűleg a beszámítást tartalmazó iratot.

[43] A felperes 21. sorszámú perfelvételi tárgyalásról készült jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata a kereseti kérelem tartalmával egyezően arra vonatkozott, hogy a bérleti díjat

készpénzben fizette, az alperes munkabérből való levonását vitatta, és nem ismerte el a lakbértartozását. Az alperes megalapozatlanul hivatkozott a Pp. 209. § (6) bekezdésére, mely értelmében a beszámítást tartalmazó irat határidőn túli előterjesztése alapjául szolgáló ok önhibáján kívüli, az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére nyitva álló határidő lejártát követően jutott a tudomására vagy következett be, mivel már a kereseti kérelemből kiderült, hogy a felperes vitatja az alperes munkabérből eszközölt levonását.

[44] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtetteket a felperessel szemben alkalmazott hátrányos jogkövetkezmény alkalmazásával kapcsolatban. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a feleknek hatályos kollektív szerződés hiányában a munkaszerződésben kellett hátrányos jogkövetkezmények alkalmazásának lehetőségében megállapodnia. A felek között létrejött munkaszerződés 9.f. pontját és 22. pontját nem lehet kiterjesztően értelmezni figyelemmel arra, hogy a fegyelmi szabályzatot a felek által kommunikációra használt angol nyelven a felperessel nem ismertették meg. Mindezek alapján az alperesnek nem volt jogalapja arra, hogy a felperes munkabéréből hátrányos jogkövetkezmény jogcímen levonást foganatosítson, ezért a felperes részére meg nem fizetett munkabérrel és bónusz juttatással szemben beszámítással nem élhetett. Az alperes az Mt. 56. § (1) és (2) bekezdésében írtak megsértésével alkalmazott hátrányos jogkövetkezményt a felperessel szemben. Ezen túlmenően az alperes az általa eszközölt munkabérből való levonással a felperes hozzájárulása hiányában az Mt. 161. § (2) a) pontjában foglaltakat is megszegte.

[45] A másodfokú bíróság a fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése és a 386. § (4) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

[46] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 82. § (1) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a felperes által felszámított másodfokú perköltség megfizetésére azzal, hogy a megállapított munkadíj áfá-t nem tartalmaz.

[47] A másodfokú eljárással összefüggésben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 1.557.325 forint fellebbezési pertárgyérték figyelembevételével 124.586 forint feljegyzett fellebbezési merült fel, amelynek megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése szerint a pervesztes alperest kötelezte.

[48] A Pp. 365. § (2) bekezdése szerint az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Győr, 2025. február 11.

Dr.Bartus Erika s.k.
a s.k.

Dr.Mózsa Gábor s.k.

Dr.Molnár Andre

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró